

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 21
Hyväksytty: FCI 28.3.2007
Kennelliitto 22.8.2019

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

GASCOGNE-SAINTONGENAJOKOIRA **(GASCON SAINTONGEOIS)**

1/5

Alkuperämaa: Ranska

Iso

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

GASCOGNE-SAINTONGENAJOKOIRA 2/5

Pieni

KÄYTTÖTARKOITUS: Iso gascogne-saintongenajokoira: Rodun kookkaampaa muunnosta käytetään sekä suurriistan että jäniksen metsästykseen, tavallisesti ajueena mutta myös yksin työskentelevänä. Pieni gascogne-saintongenajokoira: Pienempi muunnos on monipuolinen metsästyskoira, jonka pääriistaa on jänis mutta se soveltuu myös suurriistalle.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.1 suuret ajavat koirat (iso gascogne-saintongenajokoira)
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat (pieni gascogne-saintongenajokoira)
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: 1800-luvun puolivälissä kreivi Joseph de Carayon-Latour halusi elvyttää taantuneeseen olleeseen saintongenajokoiran ja risteytti rodun viimeiset edustajat paroni Rublen omistamilla gascognenajokoirilla. Tästä risteytyksestä sai alkunsa rodun kookkaampi muunnos, mutta samalla se merkitsi loppua saintongenajokoiralle rotuna.

GASCOGNE-SAINTONGENAJOKOIRA 3/5

1900-luvun puolivälissä muutamat Ranskan lounaisosien metsästäjät alkoivat valikoida jalostukseen pentueidensa pienimmät yksilöt, ja näin he loivat rodun pienemmän muunnoksen alun perin jäniksen metsästykseseen.

YLEISVAIKUTELMA: Kookkaampi muunnos on erittäin hyvärakenteinen, voimakas ja tyylikäs. Tyypiltään, päänmuodoltaan, karvapeitteeltään ja ilmeeltään hyvin tyyppillinen ranskalainen ajokoira. Pienempi muunnos on keskikokoinen, hyvin sopusuhtainen ja jalo.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden ja rungon pituuden suhde on 10:10,5. Kuono-osa ja kallo-osa ovat yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Erinomainen ajuekoira. Hajuaistiltaan suurenmoinen, laajahakuinen koira, joka sopeutuu luonnostaan ajueeseen. Erittäin sointuva haukku. Rauhallinen, miellyttävä ja mukautuvainen.

PÄÄ: Kallon ja kuonon linjat erisuuntaiset.

Kallo: Edestä katsottuna holvautunut ja melko kapea, niskakyhmy on selvästi erotettava. Ylhäältä katsottuna kallon takaosa kapenee selväksi kärjeksi.

Otsapenger: Vähäinen.

Kuono: Voimakas, hieman kyömy.

Kirsu: Hyvin kehittynyt, mustapigmenttinen. Avoimet sieraimet.

Huulet: Mustareunaiset, peittävät alaleuan. Suupieli ei ole selvästi erottuva.

Leuat / hampaat / purenta: Leikkaava purenta. Hampaat kohtisuorassa leukoihin nähden.

Posket: Litteät.

Silmät: Soikeat, väriltään ruskeat. Silmäluomien reunat mustapigmenttiset. Ilme on lempeä ja luottavainen.

Korvat: Ohuet ja kiertyvät, ulottuvat vähintään kirsun kärkeen. Kiinnittyneet silmien linjan alapuolelle ja melko taakse kallon sivulle.

KAULA: Keskipitkä ja keskivahva. Niska on hieman kaartuva. Hieman löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Selkä: Hyvin jäntevä, ei liian pitkä.

Lanne: Hieman kaartuva, lihaksikas, ei liian pitkä, liittyy tiiviisti selkään.

Lantio: Kohtuullisen pituinen, hieman viisto.

Rintakehä: Leveä ja pitkä, ulottuu kyynärpäihin. Eturinta on riittävän leveä. Kylkiluut ovat hieman kaartuvat ja pitkät.

Vatsa: Hieman ylösvetäytyvä.

GASCOGNE-SAINTONGENAJOKOIRA 4/5

HÄNTÄ: Tyvestään vahva ja ohenee selvästi hännän kärkeä kohti, ulottuu kintereeseen. Asennoltaan tyylikkään sapelimainen.

RAAJAT

ETURAAJAT: Voimakkaat.

Lavat: Pitkät, lihaksikkaat, kohtuullisen viistot.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Voimakaslustoiset.

Etukäpälät: Hieman pidentyneen soikion muotoiset, kuivat ja tiiviit. Päkiät ja kynnet ovat mustat.

TAKARAAJAT: Sopusuhtaiset.

Reidet: Pitkät ja lihaksikkaat.

Kintereet: Leveät, hyvin kulmautuneet ja matalat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Säännölliset, vaivattomat liikkeet.

NAHKA: Joustava, ei liian paksu. Nahka on valkoinen mustin laikuin.

KARVAPEITE:

Karva: Karva on lyhyttä ja tiivistä.

Väri: Pääväri on valkoinen, jossa on mustia laikkuja ja joskus pilkutusta, joka ei saa olla liian runsasta. Pään molemmin puolin on tavallisesti mustat laikut, jotka sijoittuvat silmien ympärille ja peittävät korvat mutta päättyvät poskiin. Poskien väri on mieluiten vaalean kellanpunainen. Kulmakaarien yläpuolella olevat värimerkit antavat "nelisilmäisen" vaikutelman. Hieman kellanpunaista on myös korvien sisäpuolella ja pilkkuina raajoissa. Myös korvan yläpuolella voi olla muutamia kellertäviä karvoja, mutta ne eivät saa antaa kolmiväristä vaikutelmaa. Reiden alapuolella on joskus tyypillinen kuolleen lehden värinen merkki, jota kutsutaan "peuramerkiksi".

KOKO

Säkäkorkeus:

Iso gascogne-saintongenajokoira:

Urokset 65–72 cm

Nartut 62–68 cm

Pieni gascogne-saintongenajokoira:

Urokset 56–62 cm

Nartut 54–59 cm

± 1 cm poikkeama sallitaan

GASCOGNE-SAINTONGENAJOKOIRA 5/5

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- lyhyt pää
- leveä kallo
- lyhyet tai korkealle kiinnittyneet korvat
- puuttuvat värimerkit päässä
- heiveröinen runko
- pehmeä selkä
- luisu lantio
- kiertynyt häntä
- riittämätön raajaluusto
- liian viistot tai pystyt lavat
- hajavarpaiset käpälät
- riittämättömät takakulmaukset; pihikinttuisuus

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- virheellinen tyyppi; varsinkin leveä, pyöreä kallo
- ylä- tai alapurenta
- vaaleat silmät
- muu kuin rotumääritelmässä kuvattu karvapeite

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.